

— SPOR GEZGİNLERİ-2 —

KAYIP ZAR

Alper Akal

Resimleyen
Gökçe Yavaş Önal

tudem

—SPOR GEZGİNLERİ-2—

KAYIP ZAR

Alper Akal

SPOR GEZGİNLERİ 2 KAYIP ZAR

© 2019, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Alper Akal
RESİMLEYEN: Gökçe Yavaş Önal
EDİTÖR: Hülya Dayan - Ümit Mutlu
DÜZELTİ: Irmak Ertaş
GRAFİK UYGULAMA: Nayime Serbest
KAPAK TASARIMI: Cemil Denizer

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. km Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Ocak 2020 (2000 adet)

ISBN: 978-605-285-272-9

Yayınevi sertifika no: 45041

Matbaa sertifika no: 16031

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

—SPOR GEZGİNLERİ-2—

KAYIP ZAR

Alper Akal

Alper Akal

1986'da İstanbul'da doğdu. İtalyan Lisesi'nden sonra Koç Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni bitirdi. İlk şiirini beş yaşındayken henüz yazma bilmediği için annesine yazdırdı. Sanatı ve sporu hep çok sevdi; ne yazmaktan ne de spordan vazgeçti. Çocukluğundan itibaren şiirler, öyküler yazdı. Bir öyküsü, yazarların ilk aşklarını

anlattıkları *Âşık Oldum*, başka bir öyküsü ise farklılıkların yarattığı bütünlüğü anlatan *Yol Boyunca Renkler* antolojilerinde yayımlandı.

İlkokulda basketbol, lisede futbol, üniversitede de profesyonel düzeyde Amerikan futbolu oynadı. Avukatlık dışında, çeşitli internet dergilerinde yazarlık ve editörlük görevlerini üstlendi. Akal, bugün özel bir şirkette çalışırken bir yandan da çocuklar için macera romanları yazıyor.

Tudem Yayın Grubundan çıkan kitapları:

Spor Gezinleri-1 Kaçış Oyunu (roman)

Spor Gezinleri-2 Kayıp Zar (roman)

Bölümler

Obaye'nin Gözyaşları.....	7
Kayıp Zar.....	9
Riskli Zar.....	15
Atina'ya Varış.....	22
Davetsiz Misafir.....	24
New York: Plato Games'te Toplantıya Doğru.....	34
Merhaba Obaye.....	38
Atina'da Muhteşem Solo.....	41
Zar Korsanları.....	44
New York: Plato Games'te İşler Karışıyor.....	48
Zarım Nerede?.....	50
Bay Dimitri'nin Hissesi.....	54
Kültürlü Gezginler.....	58
Olimpium'a Yeni Oyuncu!.....	62
Her Şey Senin İçin Obaye!.....	66
Alex'in Sırrı.....	69
Sen Neymişsin Emir!.....	72
Sait Bey'in Sihirli Hediyesi.....	77

New York: Plato Games'in Oyunları Kurtuluyor!.....	81
Murat Hoca'nın Mazereti	83
Atina'da İlginç Rastlantı	88
Emir: Gerçek Bir Dedektif!.....	90
Okul Takımına Yeni Oyuncu	99
Viyana'da Solo.....	102
New York: Sapmaların Peşinde.....	104
Olimpium'a Yolculuk	110
New York Uluslararası Havalimanı:	
İstanbul'a Yolculuk.....	115
Gizemli Sözleşme.....	117
Obaye Gidiyor mu?	120
Amerikalı Dâhi.....	124
Kaçış	130
Minik Sarı Kedi.....	136
Olimpium'un Sırrı Atina'da Çözülüyor.....	140
Oyunlar, Oyunlar.....	143
Anita Oyuncakçıdan Kurtuluyor.....	148
Kayıp Oyun.....	151
John'un Kedileri.....	156
Gizemli Kapının Ardında Ne Var?	158

Giriş Obaye'nin Gözyaşları

“Ben artık istiyor dönmek eve,” diye fısıldadı Obaye. “Burada her şey güzel, ben mutlu. Ama ben değil sizin gibi Spor Gezgini, ben aile ve takım özlemek.”

Ne söylediklerini duymazdan, ne de gözyaşlarını görmezden gelebilirlerdi. Bu, Spor Gezgini'ne yakışmazdı. Obaye'yi evine göndermek için her şeyi göze alacaklardı.

Tolga'yı zaten tanıyorsunuz. İleride spor yazarı olmak istiyor. Arkadaşları Ali, Selin ve Melis'le önceki yıl okul kapanana dek her salı akşamı saat altıda buluşup Olimpiyum'da gizemli yolculuklara çıkmışlardı. Sosyal Bilgiler öğretmeni Murat Hoca'yla konuşup her salı gününün akşamına belgesel gösterimi yaptırmaya ikna etmiş, bu şekilde ailelerinden izin alabilmişlerdi. Bir saat

süren gösterimden sonra bir süre daha okulda kalıyor, herkes gittikten sonra oyuna başlıyorlardı. Olimpium'u onlardan başka bilen henüz yoktu tabii. Ancak bu sefer işler biraz karıştı ve bu, Spor Gezginleri'nin hatasıydı. Çünkü...

Ya da en iyisi hikâye nasıl başladı, oraya dönelim.

Kayıp Zar

“Kaybettim diyorum işte, kaybettim! Neden anlamıyorsun!” diye bağırdı Tolga. Bir yandan da saklanma telaşıyla toprağı eşeleleyen bir kunduz gibi Olimpium kutusunun içinde didik didik kemik zarı arıyordu.

“Tamam, sakin ol, anladım. Peki şimdi ne yapacağız? Keşke önceden akıl edip yedeğini yaptırsaydık,” diyerek onu yatıştırmaya çalıştı Ali.

Tolga’nın gerginliği devam ediyordu.

“Böyle bir zarın yedeğı mi olur? Aklını kaçırdın herhâlde...”

“Evet, haklısın, olmazdı...” dedi Ali. Biraz düşündükten sonra da, “Araya yaz tatili girdi, acaba yazlıkta unutmuş olabilir misin?” diye sordu.

“Oyun kutusu bütün yaz dolabımdaydı ama zarı hep yanımda taşıyordum, bana şans getiriyordu. Bu sabah evden çıkarken cebime koydum diye hatırlıyorum.”

“Yok artık! Tebrik ederim seni Tolga. Keşke kutuya geri koysaydın. Ya düşürdüysen?”

“Daha bu sabah...”

Tolga sözünü tamamlayamadan, Ali bu konuda ne yapacaklarını düşünmeye başlamıştı bile. “Selin’e ve Melis’e zarın kaybolduğunu nasıl söyleyeceğiz? Çok kızacaklar.”

“Şimdilik bir şey söylemeyelim. Ders bitince sağa sola bakarım, belki düşürmüşümdür.”

O sırada Selin’le Melis sınıfa girdi. Son ders zili çalmasına sadece birkaç dakika kalmıştı. Sosyal Bilgiler dersi başlayacaktı. Günlerden salıydı ve dönemin ilk sözlü sınavı yapılacaktı. Melis hazırlıklı olduğu için huzurluydu. Tarih dersinden ve Murat Hoca’dan eskisi kadar korkmuyordu.

“Umarım bugün beni kaldırır, konuyu eksiksiz biliyorum,” diye fısıldadı kendi kendine. Aslında pek umutlu değildi. Murat Hoca, tıpkı bir radar gibi sınıfı tarar, konuyu çalışmamış olanları her zaman gözünden anlar ve sadece onları tahtaya kaldırırdı. Çalışmamış öğrencilerin içindeki konuşmaları gözleriyle görür, hatta okur gibiydi: “Umarım beni kaldırmaz, umarım beni seçmez, konu neydi, jöleyi yaya yaya sürmeliyim, Youtuber olmak havalı bir şey galiba...” diye çeşitlenen içsel konuşmalar. Acaba bugünkü sözlü kurbanı kim olacaktı?

Zil çaldı. Murat Hoca sınıfa girdi. Yağmurlu havalarda giydiği o meşhur yırtık paltosunu sandalyesine asarak oturdu ve normalin aksine, tek bir kelime etmeden, son kaldıkları konuyu bulmak için kitabın sayfalarını çevirmeye başladı. Bütün sınıf Murat Hoca'daki sıkıntının ne olduğunu çözmeye çalışırken o, bıçak gibi keskin gözlerini kitaptan kaldırarak sınıfı süzmeye başladı.

“Çocuklar,” diye söze başladı. “Biliyorsunuz, kumar en kötü alışkanlıklardan biridir.” Doğru sözcükleri bulma ve zaman kazanma öksürüğünden sonra, “Hele ki bu yaşta,” diye devam etti. Murat Hoca'nın sözlerine kimse anlam veremedi. “Bu sınıfta kumar oynayanlar olduğu hakkında bir duyum aldım.” O sırada cebinden tuhaf bir obje çıkardı. “Hem de bu zarla!”

Sınıftaki dört kişi dehşet içinde zara baktı.

“Vay canına! Olimpium zarı!” dedi Selin, Melis'e dönerek. “Nerede görsem tanırım.”

“Peki Murat Hoca'da ne işi var?”

Murat Hoca'yla Selin o an göz göze geldiler. Öğretmeni, Selin'i duymuş olmalıydı. Fal taşı gibi açılan gözlerini ona dikerek devam etti:

“Ne o Selin, yoksa elebaşı sen misin? Bir de kod adı mı taktınız zara? Okaliptus zarı da neyin nesi?”

“Hocam, olur mu öyle şey! Kumar falan oynamıyoruz. Biz... biz sadece...”

“Biz derken? Demek, başkaları da var?.. Diğerleri kim, söyle bakalım!”

Selin, neyi nasıl anlatacağının karmaşası içindeyken Tolga araya girdi: “Hocam, zar benim. Kumar oynamıyorduk. Hafta sonu oyun oynarken Selinlerin evinde kalmış. O da zarı bulup bana getirdi, herhâlde sınıfta yere düşürmüştüm.”

Murat Hoca, Tolga’yla Selin’in geçen seneden beri iyi anlaşamadıklarının farkında olduğundan işbirliklerine anlam veremedi. Bu açıklamadan tatmin olmadığını açık eder bir ifadeyle Tolga’yı süzdü.

“Neyse, şimdilik konuyu askıya alıyorum,” dedi, “ama kumar falan oynamayı aklınızdan bile geçirmeyin, yoksa disipline gidersiniz.”

Sonra yerinden kalktı, pencereyi açtı ve arka bahçe-deki çamlık araziye atar gibi yapıp kemik zarı avucunun içine sakladı. İçinden bir his, zarı atmasını engellemiştir. Kimseye sezdirmeden yeniden cebine koydu. Bu küçük numarayı herkes gibi, dehşet içindeki Spor Gezginleri de yutmuştu.

Zil çalar çalmaz, sağanak yağmura rağmen arka bahçeye koşup ağaçlar ve otlarla kaplı alanda kemik zarı aramaya başladılar.

“Yok işte, yok! Her yere baktık!” Melis sinirliydi. “Üstelik sırlıslıkla olduk!”

“Spor Gezginihleri hikâyemiz böylece son buldu.” Ali umutsuzdu.

“Kayıp bir zar, tarih bizi yazar!” Tolga umutluydu. “Hemen pes mi edeceğiz! Yeni bir zar buluruz, yine oynarız.”

“Başka zarla oynanır mı hiç!” Selin mutsuzdu. “Ya Olimpium’a bir daha giremezsek?”

Melis ıslak saçlarını düzeltti. “Selin haklı. Başka zarla Olimpium’a giremeyiz.”

Tolga arkadaşını duymamış gibiydi. Aklına dâhiyane bir fikir gelmişçesine atıldı. “Oyun odasına bir göz at-sak? Oradaki oyun kutularından birinde işimizi görecektir bir zar bulabiliriz belki.” Sonra heyecanın bir işareti olarak Ali’yi kolundan tuttu. “Hadi,” dedi, “zaten zarı bulacağız diye servisi kaçırdık, sizinkilere geç kalacağınızı haber verin de başka zarla oynanıyor mu deneyelim.”

Herkes bu fikre olur gözüyle baktı. Biri hariç.

Melis’in içinde beliren umut ve heyecan, aralarında siyahın da yer aldığı, kendi çevresinde dönen renk renk ışıklar gibiydi ve o ışıklar, kalbindeki bir mıknatıs sayesinde merkezde toplanıyordu sanki. Bu iyi bir şey miydi, bilmiyordu. Ama Olimpium iyiydi ve önemliydi. Bambaşka dünyalara açılan bir geçitti. Melis, içindeki mıknatısı kendi hâline bıraktı ve *farklı bir saatte, farklı bir zarla Olimpium macerası*, diye geçirdi içinden.

2 Riskli Zar

Bir armadillonun toprağı eőelemesi gibi, heyecanlı ama çıt çıkarmayan maharetli adımlarla oyun odasına yöneldiler. İçeri girip de etrafa göz gezdirdiklerinde bildikleri birçok oyuna rastladılar. Monopoly, Tabu, Trivial Pursuit... Başka bir rafta da eskimiő kutusuyla bir strateji oyunu duruyordu. Bir zamanların ünlü savaő oyunu Risk'in kutusuna benziyordu.

“Hadi, bir tanesinden alalım őu zarı da baőlayalım oyuna,” dedi Tolga.

“Hangisinden alacağız? Neye göre seçeceğiz?” Melis herkesi beyin fırtınasına davet ediyordu.

“Trivial Pursuit olsun bence,” dedi Tolga. “Hem o da bilgi oyunu.”

“Bence Risk'ten alalım. Risk budur! Ha... ha... ha...” Ali kendi kendine eėleniyor gibiydi.

“Ayy, çok riskli!” dedi Selin de gülerek. “Tabu’dan alalım.”

“Tabu’dan zar almak yasak. Adı üzerinde işte, Tabu!” diye sırttı Tolga.

Aralarında, konuşmalara gülmeyen tek kişi Melis’ti ve tam araya girecekken elektrikler kesildi.

“Işıkları kim söndürdü?” diye sordu Selin titrek bir sesle.

Zarlar döndü, ışıklar söndü, diye geçirdi Tolga içinden. Sonra, “Mantıklı bir açıklaması var,” dedi. “Bu hafta, saat üç ve altı arasında okulda elektrik kesintisi olacaktı.”

Hepsi aynı anda saatlerine baktılar. 15.02’ydi.

“Bunu sen nereden biliyorsun?” Soru, Ali’den gelmişti.

“Hamdi Ağabey’den tabii ki. Belki oyunu daha erken bir saatte oynayabiliriz diye dün güvenliğe gidip öğrenmiştim.”

“Araştırmacı kişiliğini tekrar konuşturdu yani... Bugün ikinci tebriğim ama bu seferki içten. Neyse, vaktimiz daralıyor, oyunlardan birini seçelim artık,” dedi Ali ve telefonunun ışığını yaktı.

“Ooo, hayırlı olsun Ali,” dedi Selin. “Karne notları aileyi mutlu etmiş.”

“Matematik dışında pek mutlu etmiş sayılmaz,” dedi Ali burun kıvrarak. “Ama Ümraniyespor’dan aldığım teklifin etkisi oldu diyebiliriz. Profesyonel sözleşme-

— SPOR GEZGİNLERİ-2 —

KAYIP ZAR

**Tolga'nın derdi büyük,
Olimpium'un zarı kayıp!**

Spor Gezgindirleri, ilk maceralarının ardından bu kez daha da zor, daha da hareketli bir yola koyuluyor.

Dünya çapında süregelen gizemli bir plan, New York'tan İstanbul'a ulaşıyor. Ekibin yeni üyesi ile Afrikalı genç yeteneği de peşlerine katan gezginler, gizemli zarı bulmak için doludizgin koşuyor!

“Spor Gezgindirleri”nin ikinci kitabı *Kayıp Zar*, okurlarını eski bir oyunun içinde geçmiştten şimdiye bir zaman yolculuğuna çıkarıyor.

ISBN 978-605-285-272-9

9 786052 852729

www.tudem.com

f t i tudemyayinrubu